UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Iurisdictionum, Iudiciorum, & Criminum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXXIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96538

Visual Library

per ſcrib.in d.l.vt vim,& in d.l.1.glo.in d.c.ſignificaſti,& in ſumma 23.q.1.cum alijs ſupra allegat.er go ſimiliter licitū erit offendentē pugno, ēt datis paribus terminis, vulnerare, & interficere, qn̄ tàm grauis offenſio, & iniuria diceretur irrogari ex percuſſione pugno facta, q̄ ex uulnere illato mediante gladio; Quod quidē multo magis vr̄ dicendum, qn̄ grauior, & atrocior iniuria, & offenſio ex percuſſione pugno facta inferri diceretur, † quia non inſtrumentum principaliter, ſed grauitatē, & magnitudinem offenſionis iura, gloſæ, & doct. conſiderant, & qn̄ inſtrumenta conſiderantur, loquuntur in dubio, quia cōiter accidētibus maior offenſio ſolet inferri mediante gladio, quā manu, vel lapide: At qn̄ cōſtat ſaltē cōſiderata qualitate, & conditione ipſius percuſſi maiorē iniuriā irrogari ex maxillata, & pugno, aſr dicendum eſt, qn̄ grauitas offenſionis debet eſſe in conſideratione: ſed in caſu, de quo agitur, ipſi Sebaſtiano non potuit quaſi maior iniuria fieri, quam ex maxillata ſibi publicè illata, minorq; fuiſſet iniuria ſibi facta, ſi enſe vulneratus fuiſſet, ut plenius dictum fuit ergo &c. Ex quibus infertur, q cū Sebaſtianus licet ad defenſionē non ſolū corporis, ſed ēt honoris Aloyſiū vulnerauerit, ex quo vulnere poſtea mors illius ſequuta fuit, ipſe nulla pœna eſt puniendus, quâuis aliqua culpa illi imputari poſſet, vt hr̄, & not. in d.l.vt vim; & in d.l.1.& in conſi.s̄.alleg.maximè Moder.Veron.& per hæc ceſſant oīa, quæ in ꝯriū allegari poſſent, qn̄, vt demonſtratū fuit, ipſe Sebaſtianus modū non exceſſit in ſe defendendo, ergo quicquid fecit, legitimè, & impunè fecit d.l.1.C.vnde vi, d.l.vt vim, d §.tabernarius cū alijs iā allegatis. ¶ Supereſt tertia difficultas, præſuppoſito abſq; veritatis præiudicio, q Sebaſtianus aduerſus Aloyſiū modetamen inculpatæ tutelæ exceſſerit; Vtrū ſit pœna homicidij puniendus, prout videbatur per tex.in d.l.1. C.vnde vi, qui declarat in hoc d.l.vt vim, multaque alia iura poſſem allegare, quibus probatur, q quis ſe defendendo, ſi modū exceſſerit, puniendus eſt, vt vr̄ tex.in d l.ſcientiā in fi.in d.§.tabernarius, & in d.c.ſignificaſti il 2.& in clem.vnica de homic. cum alijs: Sed præmiſſis, & multis alijs iuribus, & auctoritatibus nōobſtantibus ꝯriū verius de iure eſſe puto, † q dato exceſſu ēt doloſo pp iuſtum dolorem honoris, qui multum grauatus fuiſſet, niſi ſe vindicaſſet, ipſe pœna non ordinaria, ſed extraordinaria, videlicet pecuniaria, uel relegationis ad tempus, & ad plus ad quinquenniū ſit puniendus; quā opinionē doct.legiſtæ, & canoniſtæ magis cōiter ſequuti fuerunt; hoc n.fuit dictū originale Io.And.in c.ſignificauit extra de peniten.& remiſ.quod dictum pro ſingulari cōmendat Roma.in ſuo ſingulari 4.& illud ſequuntur doct.Abb.& alij in d.c.ſignificauit, ideq; uoluit Bal.per illud dictum Io.And.in d.l.ut uim.col.pen. & Deci.ibi 6.col.Bal.in d c.1.§.ſi quis uerò in fi.de pace iura.firman.Iaſ.in d.l.ut uim, qui infinita allegat.Alex.ēt in d.l.1.in apoſt.ad Bar.C.unde ui, Moder.Veron.in conſi.33.col.11.qui iſtā opinionē rōnibus cōprobant, & inter cætera ponderant text.in d.c.ſignificaſti il 2.in fi.ibi pœnitus à pœna homicidij excuſari non ur̄, ergo aliqualiter eſt ab illa pœna excuſandus, cū ibi ille, qui modū exceſſit, iuſtā cauſam habuerit ſe defendendi; Item uoluerunt præfati Mod.in conſi.1.in 3.col.& in conſ.29.uiſo proceſ ſupenul.col.conſi.35.in hac quæſtione &c.& conſi.42.2.col.in fi.& latè ponit Fel.in c.dilecti col.pen.de except.Pet.de Anch.in d.clem.1.de homicid.Alex.in conſi.40 & conſi 109.3.col.lib.1.quicquid in hoc dixerit poſtea Deci.qui more ſolito aliquid contra cōem doct.ſententiā tangere uoluit, nonnulla alle-

gando, quibus, ſi tempus haberē, pro cōi opinione ſaluanda, facile poſſet reſponderi, ſed pro nunc nobis ſufficiat habere cōem opinionem doct. utriuſq;
36 iuris, † à qua in conſulendo, & iudicando recedendū non eſt, aliàs iudex cauſam ſuam faceret, & teneretur in ſindicatu, ut dicunt Io. And. Abb. Anto. & Modern.in c.1. circa fin. ubi pleniſſimè examinaui, extra de conſtitut. & Ioan.And. in addit. ad Specul. in tit.de homic. in fi. inquit iſtud uerum eſſe, itaque fuiſſe iudicatū: & idē ſequitur do. Anto. in d.c. olim cauſam de reſti. ſpol. & atteſtatur Patauij ita iudicatū fuiſſe: hanc opinionē ſequitur Sali. in d l.1.col.3. & pro ea Bal. in d.l.ut uim allegat l.ſi adulteriū, §.imperatores, ff.de adul. Io.de Anan. in d.c. ſignificaſti il 2. Alex.in cōſi.76.col.1.li.1. & conſi.24.col.3.li.2. & conſi.14. ponderatis &c.col.fi.li.3. Franciſcus de Aretio in conſi.24. in fi.& faciunt not. per Inn.in c. quia ueriſimile de pręſumptio. Poſſetq; hęc concluſio argumētis, & iurib. corroborari, ſed nō expedit, cū habeamus ſententiā cōem, quæ ad fauorē Sebaſtiani facit, q is pęna homicidij, ſeu mortis puniendus non ſit, ut s̄. dictū fuit, & præcipuè cū Sebaſtia-
37 nus ſit minor, † cui iura ſubueniunt ēt in delictis ſaltē, ut iudex cū illo diſpenſare poſſit in minori pęna, ut in l.auxiliū, § in delictis, ff. de minor. & not.ff.de his qui no.infa. in l.quid.ergo, § pœna grauior, & in l.& ſi ſeuerior, C.eo.ti. Et hæc ad fauorem ipſius Sebaſtiani dicta de iure eſſe exiſtimaui. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Inquiſitio quando, & quo iure dicatur remedium ordinarium, & quando extraordinarium.*

De criminibus, quando, & quo iure poſſit inquiri, et quando non.

2 *In criminalibus cauſis, in quibus pœna mortis, & maior relegatione eſt imponenda, non poteſt reus per procuratorem comparere, nec procurator admitti; Limitatur nu.10.*

3 *Iudex ex ſuo officio de innocētia, et iuribus rei tenetur inquirere.*

4 *Etiam quando contra abſentem de crimine procedi, & ferri ſententia poteſt.*

5 *Procurator pro abſente poteſt admitti, ubicunq; de crimine contra abſentem poteſt ad condemnationem procedi.*

6 *Pro reo abſente in criminalibus licet non poſſit comparere procurator, qui reo obeſſe, & prodeſſe queat, tamen quilibet, & ſic etiam procurator ad faciendos actus, qui ſolum poſſint prodeſſe, poteſt comparere, & nu.8.& 12.*

7 *Bannitum ſi quis occidat, & contra eum de homicidio procedatur, poteſt quilibet admitti ad allegandum impunitatem illius, & quòd contra ipſum procedi non poteſt.*

9 *Procurator uel alius in criminalibus poteſt pro alio ad actus non perſonales comparere, ſecus ad actus perſonales.*

11 *Statuta Bononiæ ſub rub. quòd nullus poſſit comparere per procuratorem in criminalibus, & ſub rub. quòd nullus poßit pro offendente comparere, declarantur.*

13 *Pro reo ad mediatam defenſionem etiam in criminalib. quilibet poteſt comparere, quamuis non ad immediatam.*

14 *Multa immediatè prohibentur, quæ mediatè conceduntur.*

15 *Teſtes pro reo producere concernit mediatam, & non immediatam, & neceſſariam defenſionem.*

16 *Interpretatio ſtatutorum in dubio ſemper facienda, ſecundum quam minus præiudicetur iuri communi.*

17 *Defenſio ſuper iure naturali fundata eſt.*

EPITOME.

INQVIRI Bononię non poteſt de homicidio à Bononienſe in Bononienſem commiſſo extra territorium, & iuriſdictionem illius ciuitatis.

Et procuratorē, uel aliū poſſe pro reo abſente ad eius defenſionē, cauſaſq; innocētię allegādas, & teſtes pro parte rei producēdos cōparere: hic probat.

CONSI-

CONSILIVM CLXXIIII.

QVID iuris ſit in caſu propoſito, breuius ex
pediã; Titius ciuis Bononienſis abſens à
ciuitate Bononiæ, eiusq́; territorio, &
conductus ſub ſtipendio Ducis Mediola
inculpatur de homicidio cõmiſſo in perſonã Gre-
gorij ciuis Bononiẽſis extra territoriũ, & iuriſdõnẽ
dictę ciuitatis in territorio Laudi, ſeu Mediolani, &
ꝯ̃ dictũ Titiũ Bononiæ inquiritur de homicidio iux
ta formã ſtatutorũ huius ciuitatis, quæritur de duo-
bus, primũ eſt, an de hmõi aſſerto homicidio ꝯ̃ ip-
ſum Titiũ poſſit ex officio iudicis inquiri. Secundũ
eſt, poſito, ſed non conceſſo, quod poſſit inquiri, an
aliquis procurator, vel alius poſſit pro Titio abſente
cõparere ad eius defenſionẽ, & ad allegandas cauſas
innocentiæ, teſteſq́; pro parte ipſius Titij producen
dos. ¶ Capio primũ dubiũ, & concludo, ꝙ ꝯ̃ Titium
de hmõi homicidio non poſſit inquiri, quã conclu-
ſionẽ multipliciter cõprobo, prius tñ præſupponen-
1 do, ꝙ † quãuis de iure canonico inquiſitio ſit reme-
diũ ordinariũ, quia de quolibet crimine regulariter
quis põt inquiri, ſicut accuſari, ut in c. qualiter, & qñ
il 2. de accuſatio. & declarant doct. canoniſt. cõiter
in rubrica extra de iud. & colligitur ex ijs, quæ tra-
dit Bar. in l. ſi maritus §. ſin aũt extraneus, ff. de adul-
te. quod ius canonicũ ſeruatur in foro eccleſiaſtico
iuxta ea, quę habentur in c. 1. de noui operis nunci.
& in c. quod clericis de foro comp. & non in foro ci
uili, & ſeculari, ut in dictis locis, & præcipuè ex for-
ma ſtatutorũ huius ciuitatis, quibus cautũ reperitur,
ꝙ vbi ius municipale non diſponeret, tunc in quoli
bet caſu ius cõe ciuile debeat obſeruari, ſaluo q̃ in
probationibus fiendis in cauſis appellationũ, in qui-
bus iura canonica hoc tantũ caſu iuri ciuili præferri
debeãt, vt hr̃ in cõcluſione ſtatutorũ in §. & ubi. &c.
tñ de iure ciuili dr̃ eſſe remediũ extraordinariũ, qa
regulariter de omni crimine in quolibet caſu non
põt inquiri ex officio iudicis, cũ rr̃ de crimine pro-
cedatur per viã accuſationis, & non inquiſitionis,
vt hr̃ per canoniſtas in d. rubrica extra de iudi. & de
accuſ. vbi Are. & probatur Inſtit. de pub. iud. in prin.
l. reſcripto, §. ſi quis accuſatorem, ff. de mune. & ho-
nori. faciunt notata per Bar. in l. 2. §. ſi publico, ff. de
adult. ſi tñ per ſtatuta loci poſſet generaliter inquiri
de quocunq; crimine, tũc inquiſitio diceretur reme
diũ ordinariũ, ut dicit Bar. in d. l. ſi maritus, §. ſin aũt
extraneus; ex quibus infertur, ꝙ ſi per ſtatuta loci eſ-
ſet introductum, ꝙ in certis caſibus ſpecialibus, &
de certis criminibus poſſet inquiri, tunc inquiſitio
diceretur eſſe remediũ extraordinariũ, & permiſ-
ſum ſolum in caſibus expreſſis, & non generaliter,
ut colligitur ex verbis Bar. in d. l. ſi maritus, §. ſin aũt
extraneus, & hr̃ per Canoniſtas in d. rubrica extra
de iudi. & iõ extra caſus expreſſos non poſſet de cri-
mine inquiri, ſicut de iure ciuili rr̃ non põt inquiri,
ſed ſolũ in quibuſdã caſibus ſpecialibus, quod ius ci
uile ẽt quoad hoc, ubicunq; ius municipale non di-
ſponere, ſeruandũ eſt in caſu noſtro, vt dr̃ in d. con-
cluſione ſtatutorũ in §. & vbi &c. ¶ Stantibus præ-
miſſis, modo infertur ad deciſionẽ primi dubij, &
concluſionis ſupra traditæ, ꝙ ex quo per ſtatuta hu-
ius ciuitatis diſpoſitũ fuit de certis caſibus, in quib.
de crimine põt inquiri, & non reperitur expreſsè di-
ſpoſitum, ꝙ de crimine, ſeu vulnere, aut homicidio
cõmiſſo extra territoriũ in perſonã ciuis poſſit inq-
ri, ſed ſolũ ꝙ de tali crimine poſſit quis accuſari, ut
colligitur ex ſtatuto huius ciuitatis poſito ſub rubri
ca de quibus caſib. dñs Poteſtas teneatur inquirere,
& ſub rubrica de caſibus, in quibus dñs Poteſtas poſ-
ſit inquirere, iũcto ſtatuto poſito ſub rubrica
quutione alicuius criminis in §. ſi verò aliq
uẽ, &c. vbi in caſu noſtro ſolũ permittitur quis
ſari de crimine cõmiſſo extra territoriũ in p
ciuis, non aũt inquiri, ſequitur ergo, ꝙ de hm
micidio non poterit, nec põt ꝯ̃ Titium inq
prædicta. ¶ Secundo hoc idem vr̃ probari ex
ſub rubrica infra quæ tempora accuſatione
verò aliquid, & in §. ſaluo cũ §. ſequenti; ubi
mine homicidij, alijſq́; criminibus cõmiſſ
territoriũ quis põt accuſari, vel notificari, n
inquiri, ergo ſumus in caſu, in quo de hmõi c
inquiri non poteſt. ¶ Tertio de crimine cõmi
tra territoriũ non põt contra aliquem proce
infra unum menſem à die, quo hæres illius, in
crimen fuit commiſſum, ſciuerit, vel à die, q
blica vox, & fama erit in ciuitate Bononię, u
ctu illũ cõmiſiſſe maleficiũ, ut hr̃ in d. ſtatu
to ſub rubrica infra quę tpa: Sed in caſu no
dum menſis, ſed maius tẽpus dr̃ elapſum à di
tiæ hæredis, vel ſaltẽ à die, quo cœpit eſſe
vox, & fama in ciuitate Bononiæ de homic
aſſeritur, cõmiſſo per dictũ Titiũ in perſon
gorij, ergo de hmõi homicidio amplius põ
per iudices huius ciuitatis, &, vt infra dicet
ipſe ex ſuo officio poterit, & tenetur inqui
informare ſuper ſcientia hæredis, vel ſuper
voce, & fama ad fauorẽ ipſius Titij, ꝯ̃ quẽ i
rere, uel inquiſiuit; quinimmò procurator
bet alius erit admittendus ad producendos
per hmõi ſcientia, ac ſuper fama, & uoce p
effectũ, ut non poſſit ꝯ̃ Titium procedi, ut
ti dubio tangetur; itaq; ex præmiſſis concl
eſt, ꝙ contra Titium inquiri non põt. ¶ Ven
cundũ dubium, in quo vr̃ prima facie concl
ꝙ pro ipſo Titio non poſſit in hac cauſa, in
nit pœna mortis imponenda procurator c
2 ad defenſionẽ, & ad opponendum, quia ſi in c
libus cauſis, in quibus ſit imponenda pœna
& maior relegatione, non põt quis, & maxim
comparere per procuratorẽ l. pen. §. ad crime
publ. iud. l. 1. ff. an per alium cauſæ appella. c
cũ ſimil. extra de accuſatio. & non ſolũ proc
ſed nec quilibet alius ſiue defenſor, ſeu excuſ
ue coniuncta perſona, ſiue alius quilibet, quo
nomine poſſit appellari, debet poſſe admitti
fenſionẽ, ſeu ad allegandas cauſas innocẽtiæ
ſtæ abſentiæ nominę illius, ꝯ̃ quẽ de crimine p
deretur, ut colligitur ex duabus prouiſionibus
ciuitatis ſub rubrica, ꝙ nullus poſſit compar
procuratorem in criminalibus, & ſub rubrica
lus poſſit pro offendente comparere, ubi hoc
dum dubium pro parte negatiua deciditur. ¶
his non obſtantibus, ꝯ̃rium ur̃ uerius in caſu
3 eſſe, † ꝙ pro ipſo Titio abſente iudex ipſe ex
cio põt, & debet inquirere de innocentia, & in
mare de iuribus Titij, quia ſanctius eſt noce
ſoluere, quã innocentem condemnare l. abſe
ff. de pœnis, & ideò ne contingat innocentem
dẽnari, quod eſſet ꝯ̃ publicam utilitatem, ut iu
dex ex officio ſuo debet quęrere, & inquirere
bationibus, & innocentia ipſius rei, ut ſi reper
lũ innocentẽ, poſſit ipſum abſoluere, uel ſalte
de crimine non procedere, ut eſt optimus te
non defendantur, ff. de pęnis c. 1. in fi. ff. de q
nib. & habetur per Innocentium in c. uenien
de accuſat. auth. qui ſemel, C. quomodo, & q
iudex, ibi perquiſita ueritate, l. ampliorem, ff.
pel. l. properandum, §. 1. C. de iudi. & dicit Bar
l. penul. §. ad crimen in 1. quæſtio. in 3. colum

ſubieciq; poteſt procedi contra abſentē de crimine,
& cōtra eū ferri ſententia diffinitiua, tūc iudex de ſa
cto ex officio ſuo poteſt ſupplere, & q̄rere defenſio-
nē rei per iura ꝑallegata, & ꝑ tex.in d.l.ampliorē, &
quāuis gl.ibi dicat ſpeciale in cā appellationis, malè
tamē loquitur, qa hoc eſt ius cōe ſecundū Bart.ibi ꝑ
& per Inn.in d.c.ueniens,& per Bar.in l.4.§. hoc au
tem, ff.de dā.infect.ibiq; Alex.¶ Præterea, & ſecun-
dū q ubicunq; de crimine poteſt contra aliquē abſen-
tem ad ſententiā condēnatoriam procedi, tunc ꝓ ip
ſo abſente poteſt procurator admitti, l. nō ſolum, in
fi.ff.de procu. & ita poteſt etiam intelligi, l. ſeruum
quoque, §.publicè, ff.de procura.prout ſoleo induce
re legendo, d.c.veniēs, & hæc eſt magis cōmunis, &
uera opinio, vt atteſtatur, Io.de Imo.in d.l.pen §. ad
crimē,in gl.1. & poſt gloſſas ita tenent cōiter canoni
ſtæ in d.c.veniens, quicquid dixerit Abb.ibi, q̄ ſequu
tus fuit opinionē Bar.in d.§.ad crimen,in 1.q. & idē
Imol.in d.§ ad crimē inquit, quod cū hodiè cōmu-
niter per totā Italiā extent ſtatuta, quibus ꝑmiſſum
eſt, de crimine ꝯ abſentes uſq; ad condēnationē pro
cedi, ideò pro abſente poterit in cauſa criminali pro
curator interuenire, ergo cū d. Titius ſit abſens à ci-
uitate,& territorio Bononiæ, & cōductus ad ſtipen-
dia Ducis Mediolani,& ꝯ eū abſentē poſſit procedi,
ſequitur, ꝙ pro eo poterit procurator interuenire.
6 ¶ Tertio dicendū eſt,† quod ſi procurator ꝓ ipſo Ti
tio nō poſſit cōparere,qui illi obeſſe,& prodeſſe ua-
leat per tex.in d.§ ad crimen,& in d.c.veniens cū ſi-
mil.& in d.l.1.ff an per aliū cauſ. appell. ſaltē pro eo
poſſit cōparere quilibet ad allegandas cauſas inno-
centiæ ſuæ,& ad ꝓducendos teſtes, & ſic ad faciēdos
actus ꝑ ipſo Titio abſente,q̄ ſolū poſſint ei ꝓdeſſe,&
nō obeſſe,ut in terminis uoluit Bar.in d.§.ad crimē,
in 3.col.in q.1.ſequitur Abb.in d.c.ueniens,& in hoc
omnes doctores cōcordāt, & quāuis communiter ſcri-
bentes ſint contra Bart.& Abb. nō tamen ab eis circa il
lud diſcordant, an quilibet etiā ſine mandato poſſit
admitti ꝑ abſente ad allegādas cauſas innocentiæ,&
ad faciendos actus,q̄ ſolum prodeſſe poſſunt,qa om
nes in hoc cum Bar conueniunt,ſed cōtra illum cō-
muniter ſunt,dū uolunt, quod pro abſente nō poſſit
procurator admitti,qui poteſt domino obeſſe, & ꝓ-
deſſe,& ſic Bart. Abbas,& cęteri omnes uolunt,ꝙ il-
lis caſibus,quibus de crimine poteſt procedi contra
abſentē,ſaltē poſſit admitti q̄libet ad allegādas cau-
ſas innocentiæ,& ad alios actus,qui poſſunt ſolū ipſi
abſenti prodeſſe, ne contingat innocentē condēna-
ri,ut eſt tex.in l.ſeruum,quoque,§.publicè,ff. de pro
cu.c.ueritatis de dolo & cōtu.facit, quod no. uoluit
Bar.in l.ubi,C.de tranſact.& reaſſumit Abb.in c. illa
præpoſitorū extra de accuſa.inquiens,† ꝙ ſi quis oc-
cidit bannitū,& non audeat cōparere, ut cōtra eum
de homicidio procedetur,tertius,& quilibet pōt cō-
parere,& debet admitti ad allegandū,& probandū,
q illic interfecit bannitū, qui impune poterat interfi
ci,& conſequenter,ꝙ contra illum non poteſt proce
di,quod Abb. ibi dicit eſſe ſummè notādū , quia per
hoc limitantur iura dicētia, ꝙ in cauſa criminali q̄s
pro alio non admittitur,& idem dicit Abb.in d.c.ue
niens.¶ Quarto negari nō poteſt,quin † quilibet ad-
mittatur pro parte ipſius Titii ſaltem ad producēdū
teſtes,qui deponant ad illius fauorem in iis,quæ poſ
ſint ipſi Titio prodeſſe,puta ad probādum innocen-
tiam ſuam,abſentiam,neceſſariam defenſionem,fa-
mam,& uocem publicam, aliaque neceſſaria, ut vi-
detur clarè probari,& permitti ex ſtatuto poſito ſub
rub.de modo,& forma inquiſitionum fiendarū, vel
inchoandarum,§.1.in uerſic.& ſimiliter illos teſtes,
quos producere uoluerit aliquis pro parte eius perſo
næ,ut ſupra,quæ diceretur offendiſſe, ſeu deliquiſſe,
quos recipere poſſint in palatio,uel in domibus pala
tii tantum in præſentia notarij forenſis &c. Vñ quā-
uis procurator, uel quilibet alius non poſſit pro alio
in cauſa criminali ad defendendū,uel allegandū ali
quid comparere pro ipſo reo, ſaltem poterit ad fauo
rem rei, & pro eius parte teſtes producere, ut ſupra,
& ad propoſitū facit,quod uoluit Abb.in d.c.illa prę
poſitorum,poſt Bart.in d.l.ubi,C.de tranſactio. & di
9 cit Bal.in d.l.ſeruū,quoq;,§.publicè,† ꝙ in criminali
bus procurator, uel alius poteſt pro alio comparere
ad actus nō perſonales, ut ad exceptiones dilatorias
opponendas,ad producendū inſtrumenta, & teſtes,
non autē ad actus perſonales,ut ad tormenta, & alia
huiuſmodi,quod eſt intelligendum in his caſibus,in
quibus alius pro alio in criminalibus poteſt compa-
rere,uidelicet quando cōtra abſentē poſſet de crimi
ne procedi,ſecundum quod habetur,in d.§.publicè,
& in l.nō ſolū,in fi.ff de proc.& per Bar.Imo.& alios
in d.§.ad crimen : Et ſic uidetur ex prædictis conclu-
dendum,ꝙ pro ipſo Titio abſente, ex quo contra il-
lum poteſt procedi (tenendo,ꝙ contra eum abſentē
poſſit de huiuſmodi crimine inquiri,quod tamē ue-
rū non videt̃ eſſe,ut dictū fuit ſupra in primo dubio)
poſſit cōparere procurator, ſiue alius q̄libet ſaltē ad
producendos teſtes, & probaiiones faciendas ad fa-
uorē ipſius Titij, tàm ſuper innocentia, quàm ſuper
aliis ad defenſionē eius neceſſariis,& requiſitis.¶ Et
tenendo hanc concluſionem,ſupereſt,ut ſupra addu
ctis in contrariū reſpondeatur,nā ex reſponſionibus
ueritatis cōcluſionis traditæ clarius apparebit : Non
obſtat igitur in primis, ꝙ in criminalibus ꝓcurator,
ſiue alius nō poteſt comparere pro alio ad defenſio-
nem,d.l.pen.§.ad crimen,& in d.c.ueniens,& in d.l.
1.ff.an per aliū cauſæ appella.cum ſimil. quia reſpon
10 detur,† ꝙ illa iura limitantur in caſibus,in quibus de
crimine poteſt procedi ad ſententiam diffinitiuā cō
tra abſentem,ut eſt tex in d.l.non ſolum, in fi.ff. de
procu.& in c.ueritatis cum gl de dolo, & contu.d.l.
ſeruum,quoque,§.publicè,& habetur per Bar.Imol.
& alios,in d.§.ad crimē, & ſupra dictum fuit. ¶ Non
obſtāt prouiſiones huius ciuitatis ſecundo loco ad-
ductę, ex quibus clarè caſus iſte uidetur decidi, ꝙ ꝓ-
curator,ſiue coniuncta ꝑſona,uel quilibet alius non
poſſit in cauſa criminali pro alio cōparere, qa multi
11 pliciter poteſt reſponderi primo,† ꝙ dictæ prouiſio-
nes procedūt,& habent locū in iis caſibus,in quibus
ꝯ abſentes non poſſet de crimine inquiri , nā ex quo
de crimine non poteſt contra abſentes procedi,non
poteſt etiam procurator,nec alius interuenire, quia
tunc militant rationes, quare in criminalibus nō po
teſt comparere procurator,de quibus habetur ꝑ Bar.
Imo.& alios,in d.§.ad crimen, & in d.c. ueniens per
Abb.& alios:Sed in caſibus,in quibus poteſt ꝯ abſen
tes procedi,procurator,ſiue alius poterit cōparere ꝑ
ea,quæ ſupra dixi,ergo &c.Secundo reſpondeo,ꝙ ꝓ
uiſiones prædictæ uolūt,ꝙ illis caſibus,quibus de iu-
re communi,uel ex forma ſtatutorum non admitti-
tur procurator in cā criminali,nō poſſit etiā admit-
ti quilibet alius,ut puta coniuncta perſona,uel alius,
12 qui uellet cauſas innocentiæ allegare;† nam quam-
uis de iure communi illis caſibus,quibus non poſſet
ꝓcurator admitti,poſſet admitti quilibet excuſator,
uel allegans cauſas innocentiæ,ut uoluit Bar.in d.§.
ad crimen,& ſequitur Abb.in d.c.ueniens, & dixi ſu
pra,tamen ad tollendum etiam illud, quod uolebāt
Bart.& Abb.uidelicet,ꝙ ſaltem poſſet admitti quili-
bet alius,qui uellet cauſas Innocētiæ allegare, diſpo
ſitum fuit per dictas prouiſiones , ꝙ ſicut non poſſet
procurator admitti, ita etiam nō poſſit admitti qui-

libet alius, & ſic per huiuſmodi prouiſiones additũ, & introductũ fuit de nouo, ꝙ illis caſibus, quibus de iure, & ex forma ſtatutorũ nõ põt procurator in cauſis criminalibus cõparere, nõ poteſt etiam comparere quilibet alius ad defenſionẽ, & ad excipiẽdũ ad fauorẽ criminoſi, niſi perſonaliter cõpareat: infertur ergo, ꝙ illis caſibus, qbus de iure, & ex forma ſtatutorũ põt procurator comparere, ut in caſibus, in qbus poſſet procedi cõtra abſentẽ, & in aliis caſibus, de qbus in d. §. ad crimẽ, & in d. c. veniens ꝑ doctores, poterit etiã procurator, & quilibet alius cõparere pro alio in cauſa criminali, nõ obſtantibus prædictis prouiſionibus, quæ dũtaxat factæ fuerũt ad impediẽdũ, ne quilibet alius ſine mãdato poſſet cõparere in caſibus, in quibus quis cũ mandato, & ut procurator nõ poterat, ut uerba illarũ ꝓuiſionũ clarè inferre uidentur. Tertio reſpondeo, ꝙ poſito, ſed nõ cõceſſo, ꝙ in præſenti cauſa nõ poſſetq́ procurator, ſiue alius excuſator, ſeu defenſor, aut quilibet alius, quocũq; nomine uocetur, cõparere ad defenſionẽ, & excuſationẽ, uel exceptionẽ proponendã ad fauorem rei, ut in dictis ꝓuiſionibus, tamẽ nõ denegatur in illis, qn quilibet poſſit ſaltẽ pro parte rei, & delinquentis cõparere ad producendũ teſtes, qui ad fauorẽ ipſius rei deponãt, prout ex alio ſtatuto hoc dicitur expreſsè con-
33 ceſſum, ueluti ſupra dictũ fuit: & ſic† per has prouiſiones dicetur interdictũ, ꝙ procurator, ſiue alius poſſit ꝓ delinquente, & reo cõparere ad immediatã defenſionem ipſius, nõ autẽ ad mediatã, uidelicet ad producendos teſtes, quibus innocentia, & defenſio rei conuenti probari poſſit, quia ſi iudici hoc eſt cõceſſum, d. l. & ſi nõ defendantur, cum ſi. ergo & cuilibet alteri, ut dicit Bart. in d. §. ad crimen, in 3. colum.
34 †multa n. prohibentur immediatè, quæ mediatè cõceduntur, & permittuntur, l. fi. C. de natura. liber. & per totũ extra de filiis presbyterorũ, maximè in c. ex tranſmiſſa, iuncto c. quoniam: Per prouiſiones ergo prædictas dicetur prohibitũ procuratorẽ, ſiue alium quemlibet poſſe in cauſa criminali cõparere ꝓ alio ad immediatã defenſionẽ, uidelicet ad excipiendũ, & ad alia faciendũ, quæ defenſionẽ immediatã continẽt, ſed nõ dicetur eſſe prohibitũ, ꝙ ꝓcurator, ſiue alius poſſit cõparere ad aliquid aliud faciẽdũ, quod cõcernat nõ immediatã defenſionẽ, ſed mediatam,
35 ut eſt teſtes ꝓducere, & inſtrumẽta, † nã ex ꝓductione teſtiũ etiã pro parte rei nõ infertur neceſſario defenſio ipſius, cũ teſtes ita poſſint deponere contra illum, ſicut ꝓ ipſo reo, arg. tex. in c. de teſtibus, c. quoties, & c. fraternitatis cum gl. fi. extra de teſtibus: Et iſto modo intelligẽdo has prouiſiones, ꝓut dictũ eſt in his tribus reſponſionibus, minus prȩiudicatur iuri
36 communi, & ab eo minus receditur, ueluti† ſp in dubio facienda eſt interpretatio, per quã ſtatuta minus præiudicent iuri cõmuni, ſecundũ quod uoluit Bar. in l. omnes populi, ff. de iuſtitia, & iure, & probatur, in c. cum dilectus, & ibi dom. Ant. de conſuetu. & in l. ſi ſerui, ueſtri, C. de noxalib. & habetur, in l. fi. §. in cõputatione, C. de iure delibe. ibiq́; Alc. & alii: Item ſic intelligendo, & declarando illas prouiſiones, mi-
37 nus præiudicatur defenſioni, & iuri naturali, † ſuper quo defenſio eſt fundata, l. qui æquitate, ff. de excep. doli, l. ut uim, ff. de iuſ. & iur. l. nõ tantum, cũ ibi no. ff. de appel. & arg. tex. in clem. paſtoralis, §. cæterum de re iud. ibiq́; do. Card. & Imol. Laus Deo.

S V M M AE.

1 *Confeſſio in iudicio facta notorium inducit.*
2 *Procedi ſine inquiſitione, nulloq́; iuris ordine ſeruato poteſt, ſtante rei confeſſione.*
Et quomodo hoc procedat nu. 41.
3 *Proceſſus contra aliquem de crimine, nõ præcedente in-quiſitione ſuper ea, ualet, ubicunq; reus tacuit, ... fuit. Quod declaratur nu. 44.*
4 *Mandans homicidium eadem pœna, qua facientes, pu... effectuale homicidium ſequutum fuit.*
5 *Idem ſi factum eius nomine illud poſtea ratum habuit: E... do hoc uerum ſit nu. 45. & 46.*
6 *Homicidium, ſiue delictum nomine, & contemplatione ... ſe factum, quomodo conſtare poſſit.*
7 *Delictum, ſiue homicidium factum, quomodo quis poſſi... tem tacitè ratificaſſe; & nu. 45. & 46.*
8 *Mandatũ homicidij committendi per quæ uerba factũ ...*
9 *Nec quibus uerbis mandatum fiat, refert.*
10 *Mandaſſe homicidium dicitur, qui rogauit aliquem, ... ad illud committendum inueniret, quamuis occiſor ... tus non fuerit.*
11 *Aſſaſſinatus, & conductionis ad interficiendũ crimen ... mum ſcelus, & acrius, quàm ſimplex homicidium, ...*
12 *Aſſaſſinatus crimen etiam ex ſimplici mandato, non ſe... cto, committitur, & quomodo.*
13 *Et multo magis ſequuto delicto.*
14 *Aſſaſſini quare dicantur conducti pecunia ad occiden... nem remiſſum.*
15 *Auctor, & tractator ſceleris, & mali quis uerè, & ... & nu. 17.*
16 *Confeſſio rei tota, & non pro parte debet conſiderar...*
18 *Inimicitia iuſta ſolet induci, quãdo quis in cauſa crim... aliquem ad condemnationem inſtat.*
19 *Maior, & nobilior ſcelus, & delictum de mãdato ... ferioris commiſiſſe non præſumitur, ſed potius ... illius, de qua ſolum, & non de mandato punitur.*
20 *Actus geminatus, & aſſertio geminata oſtendit animum ... tum, atque deliberatum.*
21 *Mandans homicidium, & mandatarius non pœna ... ria, ſed extraordinaria puniuntur, quãdo mandatarius ... interficiendo mandatum exequutus.*
22 *Mandans non magis punitur, quàm mandatarius.*
23 *Mandans homicidium, ſeu delictum non tenetur pœna ... nec tanquam mandator, ſed tãquam inſtigator, & ... & ſic minori pœna, ubicunq; inter mandatarium, & ... inimicitiæ præcedebant, ſeu mandatarius antea ... ſet illum offenſurum, & aliàs erat facturus, & nu. ...*
24 *Et quando dicatur aliàs facturus, & nu. 26.*
25 *Et quando tunc etiam delinquendo poſt mandatum ... mandato feciſſe.*
27 *Mandatum non important uerba aliàs mandatũ importan... lata illi, qui aliàs erat facturus, ſed inſtigationem, ... nem, aut conſilium.*
28 *Inſtigare, hortari, & mandare differunt.*
29 *De mandato alicuius ut quid dicatur factum, requiritur ... ctum mandato, & nomine illius.*
30 *Mandatum non important uerba enunciatiua & ... prolata, ſed potius perſuaſionem, & inſtigationem.*
31 *Ad crimen aſſaſſinatus, ſeu conductionis ad crimen requ...*
Et quid ad huiuſmodi crimen requiratur, nu. 53.
32 *Aſſaſſinatus crimen propriè dicitur conductio, & ... ductione.*
33 *Conductio abſq; certa mercede data, uel conuenta dici ...*
34 *Verba hæc generalia, & iactatoria non li uerrei ... ſoſtenerei fuori, & ſimilia ſui natura non important ... nem, ſeu obligationem.*
35 *Mandatum homicidij, ſeu delicti cum promiſſione ... re, uel in ſpecie quando aſſaſſinatum, ſeu conductionem ... linquendum continere dicatur.*
36 *Contractus innominatus regulatur ſecundum naturam ... ctus, cui aſſimilatur.*
38 *Mandatum delicti non præſumitur factum à minore, ... maiori, & ſuperiori.*
39 *Mandatũ, conductio, & perſuaſio ad delictum ...*
40 *Mandans, ſeu ordinans alicui, quòd inuaniat ... Titium occidere, non dicitur homicidium mandaſſe, ...*